

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתם הטהורה של מרת בהיה בת שרה ע"ה וגבריאל בן בהיה ז"ל ואשר בן שרה ז"ל
יהי רצון שאבינו שבשמים ישלח רפואה שלמה ויתמיד בריאות איתנה לדידנו היקר והנכבד מנשה הי"ו בן בהיה ע"ה ויארץ ימיו בטוב ושנותיו בנעימים ויזכה לחיים טובים ומאושרים אמן ואמן.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

אדהבת לישר אכל

לקח פרשת 'וישלח' תשפ"א 3,574 שנים לפטירתה של רחל אמנו!!!

אמנו אשר הבטיח לה הקדוש ברוך הוא "כי יש שכר לפעולתך... ושבנו בנים לגבולם" [וימיה ל"א, ט"ו-ט"ז]. עם שקיעת החמה היה מגיע עם ציבור תלמידיו, ובפרט בלילות שני ושישי, היו משתתפים רבים, כשישים איש, זקנים וצעירים, בני תורה ואנשי עמל בצוותא, התישבו משקיעת החמה עד חצות הלילה, והאזינו לדברי קודשו מתורתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, ספר הזוהר הקדוש. הרב היה מבאר בנועם ומתבל בדבריו דברי מוסר, הלכה מדרשים ומאמרים הקשורים לעניין.

בהגיע חצות לילה, החלו כולם בצוותא באמירת 'תיקון חצות' בבכייה בדמעות שליש. אחר כך עמד רבינו לפני ארון הקודש והתפלל שעה ארוכה לשלום ישראל ועל השכינה שהיא בגלות. עם שחר שוררו את השיר של רבינו יוסף חיים זיע"א "חננו יה חננו בזכות רחל אמנו"...

תפילות רבות רצופות דמעות נאמרו במקום על כל מיני גזרות שהיו על הישוב היהודי בארץ הקודש באותם ימים, ימי בלהות, בפרוע פרעות בישראל מידיהם של שכניהם הערבים אשר התנכלו לחייהם וארגנו כנופיות רצח אכזריות, שהיו מתנפלות חמושות על שכונות היהודים ועורכות בהם פוגרומים. ראשי השלטון המנדטורי משלו אז בארץ, ולא נחשדו כלל באהבת ישראל יתירה, הם עצמו עין, מניחים לפורעים הערביים לעשות כאוות נפשם, נהנים בדיעבד שמלאכתם נעשית על ידי אחרים, והגדילו עשות בהעניקים להם נשק בסתר.

פעם, בערב ראש חודש, ראה השומר הרב שלמה אליהו פרימן שני בחורים ערבים מחברון עומדים על יד החלון וזורקים אבנים על כל מי שיצא מהציון. ואחר כך היו פורצים בצחוק מתגלגל. השומר שנחרד לראות את דמם הניגר של הפצועים מהאבנים, רץ מיד פנימה לתוך הקבר וזעק: "אמא! ערבים פוצעים את הבאים להתפלל על קברך!" בעודנו ממהר לצאת החוצה, ראה אישה זקנה שמקל בידה פוסעת לכיוון פתח היציאה. הרב פרימן רצה למונעה מלצאת אך לא הספיק. מיד בצאתה אותו בחור זרק עליה אבן ופגע בה. הזקנה הרימה את מקלה ומלמלה דבר מה. הערבי הפורע חשב שהיא רוצה לזרוק עליו את המקל, הוא נסוג אחורנית חצי מטר בלבד, אבל זה הספיק.

באותו רגע חלפה משאית ופגעה בו, בפרוע הצעיר. הוא נפל מתחת לגלגלי המשאית ונהרג במקום. נהג המשאית לא חש בדבר ונעצר רק לאחר כמאה מטרים, לאחר שגופת הערבי נחתכה לחתיכות.

כל הנוכחים נחרדו בהבחינם שאותה זקנה נעלמה כלעומת שבאה. כל החיפושים אחריה עלו בתוהו ומיד הבינו כולם שהיתה זאת רחל אמנו שיצאה לנקום על צערם של בניה. חברו של אותו ערבי נחרד לראות את יד ה'. פרץ בבכי והשתטח לארץ בבכיות ואמר שהוא רואה שיד הא-ל פגעה בחברו. לאחר מכן רץ לקבר וביקש את סליחתה של רחל אמנו ואמר לשומר: "אתה לא ראית את מה שאני ראיתי". יהי רצון שבמהירה דידן יראו עינינו וישמח ליבנו במימוש הבטחת ה': "וְיִשְׁבוּ בְנֵים לְגִבְלוֹם" אמן ואמן.

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

אודות פטירתה של רחל אמנו נאמר בפרשתנו: "וַיְהִי עוֹד כְּבֵרֵת הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה וְתֵלֵד רָחֵל וְתִקַּשׁ בְּלִדְתָּהּ. וַיְהִי בְהִקְשָׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמַּיִלֶדֶת אֵל תִּירָאִי, כִּי גַם זֶה לָךְ בֵּן. וַיְהִי בְצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מָתָה... וְתִקְבְּרִי בְּדָרֶךְ אֶפְרָתָה, הוּא בֵּית לָחֶם. וַיָּצַב וַיַּעֲקֹב מִצְבֵּה עַל קְבֻרָתָהּ, הוּא מִצְבֵּת קְבֻרַת רָחֵל עַד הַיּוֹם".

צריך להבין: מהו הכפל בפסוק: "בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מָתָה"? והלא וודאי שיציאת הנפש גוררת מוות! אז למה לכפול זאת? עוד צריך להבין: מהו החטא הגדול שבסיבתו נפטרה רחל אמנו בעת הלידה ולא זכתה לגדל את בנימין בנה, אף לא שעה אחת? כדי לחדד את הדברים נוסיף ונרחיב: והלא רק רחל אמנו - ולא אבותינו הקדושים - הצליחה לפייס את הקדוש ברוך הוא עד שהבטיח לה: "מִנְעִי קוֹלֶךְ מִבְּכִי וְעֵינַיִךְ מִדְּמִיעָה... כִּי יֵשׁ שָׁכָר לְפַעֲלֶתְךָ... וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבְלוֹם". זאת אומרת: גדול ורב כוחה עד שבזכותה יזכו כל עם ישראל לגאולה השלימה, אז מדוע לא הועילה לה זכות זאת להצילה מהמוות בגיל כל כך צעיר? מדוע העונש הנורא הזה?

על שאלות אלו עונה רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בזוהר הקדוש בפרשת 'ויצא' ואומר: "רחל אמנו גנבה את התרפים (עבודה זרה) על אביה. אביה הצטער מכך שנעלמו לו התרפים. לכן נענשה רחל אמנו ונגזר עליה למות בשעת הלידה בגלל שציערה את אביה, ואף על פי שהיתה כוונתה לטובה להצילו מעוון עבודה זרה, בכל זאת נענשה על צערו". מוזעזע ביותר! כמה מקפיד הקדוש ברוך הוא ומעניש את המצער את אביו או את אמו.

וכיון שנגזר עליה גזר דין מוות בשעה שציערה את אביה, לכן כתוב בפרשתנו: "בצאת נפשה כי מתה" דהיינו: 'בצאת נפשה', עכשיו, 'כי מתה', בשעה שציערה את אביה, שכבר אז נגזרה עליה מיתה. וכל כך חמור עונו של המצער את הוריו עד שאפילו הזכות הגדולה שיש בכוחה להשיב בנים לגבולם, אין בכוחה להגן מהעונש של צער ההורים. כשם שזכותה של רחל אמנו ע"ה עומדת להם, לבניה וזוכה בזכותה לגאולה השלימה במהירה בימינו, כך גדול ורב כוחה לעזור ולהושיע את כל המתפללים על קברה.

סיפורי ניסים ונפלאות מעל הטבע עוברים מפה לאוזן אודות אנשים ונשים שלא היה שום סיכוי טבעי להצלתם מצרתם, וכשהגיעו ונשארו תפילה על קברה של רחל אמנו, קיבלו הם ישועות, הן ברפואה שלימה למחלות חשוכות מרפא והן לזיווג הגון וזרע קודש של קיימא ובכל מישורי החיים. הגר"א מוילנא זיע"א הפליג בשבח התפילה על קברה עד שבפירושו לשיר השירים כתב על הפסוק: "הנה זה עומד אחר כתלנו": "השכינה הקדושה שורה בקבר רחל אמנו יותר מאשר שורה היא בכותל המערבי".

גדולי הדורות והמקובלים ידעו תמיד ליעץ לאנשים מוכי גורל לעלות ולהתפלל בקבר רחל אמנו לקבלת ישועתם. גם המקובל האלוהי חכם שלמאן מוצפי זיע"א היה מרבה לקיים על קברה תפילות ותיקונים להצלת והצלת עם ישראל. לימים הקים את ישיבתו - ישיבת "בני ציון" - על מצבתה של רחל אמנו ע"ה, שם פעל פעולות נשגבות, הכוללות תפילות וייחודים, למען גאולת ישראל ברחמים, בזכותה של רחל

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! "הללויה"!

עשה לך רב

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה זידי שליט"א,
שלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

תשובה: ידידי היקר והרגיש!

שאלה: לכבוד הרב היקר שלום וברכה!

א.מכתבך קורע כל לב! דמעתני רבות בקריאתו! גם סופו המשמח שברוך ה' אתה בקשר טוב עם אחותך וגייסך ואף זכית לעלות על דרך המלך, עדיין לא מצליח להקהות את הכאב שבליבי מחייך הסוערים, באותן שנים לא ידעת מנוחה מהי.

ב.איני יכול ואיני רוצה להביע את דעתי על התנהגותו של אביך, כיון שאמר רבינו שמעון בר יוחאי: "קשה תרבות רעה בתוך ביתו של אדם יותר ממלחמת גוג ומגוג" (ברכות דף ז'), קטונתי מכדי לשבת במקומו ולדונו, ברור לכולנו שזה קשה מאד לראות את הבן יוצא נגד השקפת הבית ובעיקר כשההורים מעניקים כל טוב ולא מחסירים דבר, ועל אחת כמה וכמה כשקיים חשש מוצדק שהאחים הקטנים יושפעו לרעה מהתנהגותו של האח הגדול, לכן לא אתייחס בדברי אישית להתנהגותו של אביך, אך מחובתי להתייחס לכך כללית כיון שלצערנו הרב צרה צורה זאת קיימת בהרבה מאד בתים, ותגובתם הנואשת של הורים רבים לא רק שאינה מועילה אלא אף מחריפה מאד את המצב.

ג.כבר כתבנו רבות במדור צנוע זה והדגשנו חד וחלק: ילדים אינם חפץ!!! לילדים יש רצונות והבנות שלפעמים מנוגדים לדעת הוריהם, וחובה קדושה על כל הורה להסביר ולהקנות לילד את הבנתו, וזה מה שנקרא: "חינוך"!!!

ד.אי אפשר "לאלף" ילד! הוא לא חיה! וכמעט כל הורה "דיקטטור" המצליח "לאלף" את הילד בילדותו, הופך הוא מ-"מאלף" ל-"מאולף" בברותו!!! "הילד הבוגר" אלוף לעשות זאת! ה.בשום פנים ואופן אסור "לזרוק" ילד מהבית!! הוא לא אשפה!! הורים ה"זורקים" ילד גדול עוונם מנשוא ואין להם מחילה עולמית!! כופרים ובוועטים הם בחסד ה' עליהם שהביא ילד זה מהם, וברבות הימים יזילו "דמעות רותחות" על טעותם!

ו.ראשון ה"זורקים" היה אבי אומתנו, "עמוד-העולם" (כך כינהו הרמב"ם) אברהם אבינו עליו השלום, שעל אף שמתוקף אהבתו העצומה לה' יתברך זכה ועמד בגבורה בנסיונות קשים ועל-טבעיים, בכל זאת לא הסיק מסקנות נגד ישמעאל בנו, וגם לאחר שביקשה שרה אמנו לגרש את ישמעאל, עדיין התמהמה אברהם אבינו ולא גירשו עד שקיבל הוראה מפורשת מבורא העולם, שלאחר שאמר לו לעשות כבקשת שרה, הוסיף ונימק הוא יתברך ואמר: "פי בְּיַחֲקֶךָ נִקְרָא לְךָ זָרַע", זאת אומרת: יצחק-הוא ואך ורק הוא הבן שלך!! ישמעאל אינו בנך!!

ז.ברור הדבר שכל רצוני להתעלם ממעשהו של אביך אישית אינו אלא רק על אשר "זרק" אותך מהבית, אך על קשיחותו שלא לאפשר לך להשתתף בחתונה, אחטא אם לא אדגיש את אשר מובא בספר "טעמי המנהגים" (במערכת "חתן וכלה"):

"כל המצער חתן או כלה אין לו מחילה עולמית, ואף אם ירצו הם למחול לו, אינם יכולים"!!! ובודאי שהיתה זאת קיצונית מאוסה ואכזרית מצידו למנוע ממך זאת!!

ח.בתוך כל זאת שמח אני לכתוב לך ידידי היקר שבטוחני שתדע בעתיד לחנך את בניך ונבונתך על הצד הטוב ביותר, ובעזרת ה' יתברך תרווח מהם רק נחת, כך שטעויות של אחרים בעבר יועילו לך מאד בעתיד.

ט.כדאי מאד שתברר מיהו הרב של אביך ותיגש אליו כדי שידבר על ליבו וירכך אותו, ואם אין לו רב כדאי מאד שתבקש עזרה מכל אישיות מכובדת המקובלת על אביך, ואם גם בזאת לא תצליח אשמח מאד שתיצור איתי שוב קשר ואגיע אישית כדי לשוחח איתו ולדבר על ליבו, ובטוחני שאם נקדים ונתפלל על כך שנינו מעומק הלב, בודאי שאבינו שבשמים יעזרונו להאיר את עיניו ולקבל אותך בלב שלם.

יא.אסיים תשובה זו לפני שאדגיש ואבקש מכל ההורים כולם: אנא ואנא! למען אושרכם בעתיד! הימנעו מצעדים קיצוניים! חובה עלינו תמיד להבין לנפש הילד! אין ולא יהיה הורה שזוכה לרוות נחת בזכות צעד קיצוני כזה או אחר שעשה כלפי בנו! רק הסברה חוזרת ונאורה מתוך חוס ואהבה, בצירוף תפילה מעומק הלב, הינם הערובה לרוות נחת מכל צאצאינו!!!

י.שבת שלום ומבורך ישועות מקיפות וכל טוב!!!

החלטתי לכתוב לך כי כבר אין לי מה להפסיד בחיים, הפסדתי הורים, הפסדתי אחים ואחיות, הפסדתי כל קשר עם משפחתי, חשבתי לקרוא למכתבי זה "מכתב יודוי", או "מכתב חרטה", או "מכתב-אני מאשים"!!! כי יש בו הכל, אני גם מתוודה וגם מתחרט וגם מאשים, אך יותר מכל "אני מאשים", ולא בגלל שזה הכי נוח להאשים, אלא פשוט זו המציאות, יש לי את מי להאשים ובשורות הבאות תבין את מי ולמה.

גדלתי בבית חרדי, חונכתי בתלמוד תורה, אבא שלי היה קיצוני בדיעותיו ותמיד היה לו מה להעיר, הוא אדם חזק וקשוח, מעולם לא קיבלתי ממנו נשיקה או חיבוק אוהב, למרות שמעולם הוא לא החסיר דבר ממני או מאחי, תמיד הוא קנה לנו כל מה שביקשנו, אך הכל "יבש" ללא שום חיוך ורגש אבהי, גם כשחיפשנו את קירבתו, בדרך כלל לא קיבלנו.

גדלתי, ובהיותי בגיל ארבע עשרה הכרתי חברים ממשפחות חילוניות ונחשפתי לדברים שמעולם לא ראיתי ולא שמעתי, וכיון שהייתי נער פיקח וסקרן מאד נסחפתי ועשיתי מעשים חמורים מאד המנוגדים ליהדות ושאינם מקובלים בחברה בה גדלתי. כשנדעו מעשי לאבי הוא היכני "מכות רצח" עד זוב דם ומיד לאחר מכן גירשני מהבית עם שקית המכילה מעט מבגדי.

כל תחנוני לחזור לבית עלו בתוהו, בטענה: "לא אתן לך לקלקל את אחיך הקטנים". לצערי המשכתי בדרך הרעה ולמרות זאת תמיד רציתי לחזור הביתה, תמיד התגעגעתי ותמיד סורבתי.

געגעתי לאחי הקטנים לא נתנו לי מנוח, הייתי הולך לראותם בתלמוד תורה, עד שבאחד הימים הם אמרו לי: "אבא אמר שלא תבוא יותר ואם נדבר איתך הוא יעניש אותנו".

מאותו רגע שנאתי אותו ובכל פעם שנזכרתי בו הייתי חייב לשבור חפץ כדי להירגע, במשך חודשים ארוכים התאפקתי ולא הלכתי לראותם, אך לא החזקתי מעמד והחלטתי להגיע בהפסקות הלימודים ולהסתכל עליהם בעיניים דומעות כשהם משחקים בחצר התלמוד תורה. היו פעמים שהחלטתי לקפוץ פנימה כדי לחבקם חזק, ורק המחשבה על העונש שיקבלו הם מאבא הרתיעה אותי מלעשות זאת.

לא גויסתי לצבא כיון שהייתי בעל "עבר עשיר", והתחלתי להתבסס בחיים כלכלית וחברתית כאחד.

לימים שמעתי שאחותי מתחנת, התקשרתי אליה וביקשתי להשתתף בחתונה, היא כל כך שמחה לשמוע אותי ואף אמרה לי: "אשמח מאד שתגיע אבל אתה יודע שהכל תלוי באבא, אז תדבר איתו והלואי ותצליח לשכנעו".

התקשרתי אליו והוא סירב בתוקף, וכשנתתי לו להבין שזאת חתונה של אחותי, אירוע של פעם בחיים, ואני מגיע ויהי מה, הוא ענה באיום: "אז כדאי שתדע שהופעתך תהרוס את החתונה", וכיון שידעתי שהוא מסוגל לזה אז לא הלכתי, והגעתי רק אחרי חצות הלילה והמתנתי מחוץ לאולם רק כדי לראות את אחותי בשמלת כלה.

אחותי מאד שמחה לראות אותי, בכינו המון, גיסי שזאת הפעם הראשונה שראיתני, חיבק אותי חיבוק אוהב שהרגיע אותי מבכיי, לאחר דקות ספורות בכינו שוב ולא הצלחנו לומר מילה, ולפני שנפרדנו אמר לי גיסי: "אני מבטיח לך שהקשר בינינו לא ינותק לעולם ותמיד תהיה אורח רצוי בביתנו".

גיסי לומד בישיבה ומאז היכרותנו התחזקתי מאד, הוא הצליח לשנות אותי מקצה לקצה, כל כך כיף לי היום, אני מקיים מצוות בשמחה, בדיעבד אני מבין ובטוח שפשוט הייתי זקוק לחום ואהבה שלא קיבלתי מעולם, אבא שלי עדיין לא מסכים לקבל אותי וגם קרובי משפחה שניסו לשכנעו לקבלני לא רק שלא הצליחו אלא אף ננזפו על ידו.

מה עלי לעשות כבוד הרב? איך אשכנע את אבא? למה הוא כל כך קשה איתי? אני כל כך רוצה להרגיש שייך למשפחה ובוכה על כך המון! אשמח מאד אם תעזור לי. בן כאוב ואובד.

עלון שכולו קודש לעילוי נשמתו הטהורה של אבינו, עטרת ראשנו, אוהב התורה

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

רבן של כל בני הגולה חכם מרדכי אליהו זיע"א

סיפור זה התרחש בעת שהרב זצ"ל שימש כדיין בבית הדין בבאר שבע, זהו ספק סיפור על פיקחות, ספק סיפור על רוח הקודש, אך בוודאי שזהו סיפור על רגישות. ומעשה שהיה כך היה: קבצנית אחת היתה מסתובבת ברחובות תל אביב והיתה מספרת לכל מי שהיה מוכן להאזין לה כי גנבו ממנה ילד ומכרו אותו לאחרים. כיון שהיא נראתה מוזנחת מאוד, אף אחד לא שם לב לדבריה והיא היתה הולכת עם כאבה וצערָה ואין שומע לה. לאותה אישה היתה בת שהתרחקה מהדרך של אמה, לא עסקה בקבצנות, אלא למדה וניסתה לבנות בית מסודר עם חיים נורמליים. יום אחד ביקשה הבת להתחתן ודרשו ממנה הוכחה על יהדותה ועל רווקותה. היא הביאה את אמה לבית הדין בבאר שבע. הרב קיבל את האם ואת הבת ושמע את דבריהן.

הוא זכר כי בעבר פגש את האמא הזאת בתל-אביב מקוננת על הילד שגנבו ושאל אותה: "האם את זוכרת את הבן שלך?" האמא התחילה לבכות ואמרה: "בוודאי שאני זוכרת, כמו היום. היתה לו שומה (נקודת חן) על כתפו הימנית", וסימנה בידיה על המקום בו היתה לבנה שומה. היא גם סיפרה שיש לשומה הזאת צורה מיוחדת שאין לאף שומה אחרת. חבריו הדיינים של הרב תמחו ושאלו אותו: "האם אתה מאמין לשוטה הזאת?" הרב השיב להם: שכתוב בגמרא [גיטין סח] ש"שוטה-בחדא מלתא לא סריד". זאת אומרת: שוטה לא נדבק לומר דבר אחד של שטות כל הימים. אם היא אומרת כל הזמן את אותו הדבר, כנראה שיש בזה גרעין של אמת. בכל מקרה, ביקש הרב לבדוק את החותן האם יש לו סימן של שומה על כתפו. איך עושים דבר כזה?

ביקש הרב מאחד מחבריו של החתן שילך איתו למקווה שם הוא יסתכל אם יש לו שומה בכתפו במקום שאותה אישה תיארה. החבר עשה לו ואמר לו שאכן, יש לו שומה על כתפו הימנית. ולא עוד, אלא שצורתה בדיוק כפי שתיארה האישה. קרא הרב לחתן ושאל אותו מי ההורים שלו. הוא אמר מייד את שמות ההורים שהוא גדל אצלם. שאל אותו הרב: "האם אתה מאומץ?" השיב החתן: "לא". שאל הרב: "האם אתה דומה להורים שלך?" אמר החתן: "ממש ממש לא".

קרא הרב להורים שגידלו אותו ואמר להם שכעת הבן שלהם הולך להתחתן ושיגידו לו את האמת האם הוא הבן שלהם. להפתעתו הם השיבו: "לא! הוא בן מאומץ שלנו, שאינו רשום בשום מקום". קרא הרב לחתן ולכלה ואמר להם: "אתה לא הבן של האנשים שגדלת אצלם, אתה בן של אישה אחרת". הבן החתן התרעם ולא קיבל את הדברים. ביקש ממנו הרב: "תמתין פה ותראה בעיניך".

קרא הרב להורים שגידלו אותו ושאל אותם בפניו: "האם אתם ילדתם אותו?" ואמרו: "לא". הבן החתן נדהם אבל זו היתה רק ההתחלה. קרא הרב לקבצנית וביקש ממנה לפני כולם: "ספרי לנו על הבן האובד שלך". והיא סיפרה שהיה לה בן כזה ולקחו אותו ממנה ומאז אין לה מנוחת נפש. שאל אותה הרב: "אלו סימנים היו בבן שלך?" והיא אמרה את סימן השומה שהיתה לו בכתף ימין. הבן-החתן התחיל להחוויר. עוד שאל אותה הרב: "מה היתה צורת שומה?" והיא תיארה את צורתה במדויק. ואז התחוללה מהומה בבית הדין, הבן-החתן התעלף. האמא נבהלה ועוררו את הבן, שישב חיוור על כיסאו. הרב ביקש מהאמא עוד סימנים בגופו של הבן האובד והיא אמרה עוד ועוד סימנים שהיו ידועים רק לה.

שאל הרב את הבן: "האם זה כך?" והוא הנהן בראשו. אמר לה הרב: "זה הבן שלך! הוא כמעט התחתן עם אחותו שהיא הבת שלך, ורק בגלל שאת לא ויתרת על האמהות שלך הוא לא התחתן עם אחותו וחרז אליך". כשהיו מזכירים לרב עובדה נפלאה זאת ומוסיפים ואומרים שיש לו רוח הקודש, היה מבטלם בענותנותו ואומר: "זו רק סייעתא דשמיא".

רבן של כל בני הגולה חכם עובדיה יוסף זיע"א

"דובר אמת בלבבו" זו הגדרה קולעת לאישיותו הגדולה של רבינו הגדול רבן של ישראל רבינו **עובדיה יוסף** זצוק"ל זיע"א. מסכת חייו של רבינו, משנתו הגדולה, פסיקותיו הנועזות, פעולותיו האדירות, מפעליו הכבירים, מלחמותיו הרבות, וכל צעד וצעד במהלך חייו, היו מכוח מידת האמת שבערה בו כאש להבה! תורת אמת היתה בפיחו, ללא כחל ושרק רבינו איש האמת, לא ירא ולא חרד מאף אדם בעולם, והיה אומר את האמת לאמיתה לעיני הכל, ללא חנופה, ללא מורא ופחד, וללא עטיפות, ללא בלבולים, ללא פסיקות, אמת אחת, יחידה וברורה. כמדומה שרבינו יחיד בדורו לא רק בגדלותו אלא גם במידת האמת הברורה שלו! כשיש ספיקות ובלבולים זו כבר לא אמת בתכליתה!

בנוהג שבעולם מכל בית מדרש יוצאים תלמידים החולקים במשנת רבם, איכא דאמרי סבורים שרבם מחייב, ואיכא דאמרי סבורים שרבם פוטר, ואף הש"ס כולו מלא מזה. אבל רבינו היה אחד ויחיד בבחירותו בתורתו ובהנהגתו הברורה, ללא ספיקות ובלבולים, כלל וכלל. תמיד ידעה האומה כולה בצורה ברורה כשמש מה דעת רבינו לגבי כל דבר ועניין, ומה חשוב בדבר זה או אחר!

*עדות אחת מיני אלף לגודל מידת האמת של רבינו ניתן לראות בעובדה הבאה. היה זה בשלהי שנת התשנ"ג כאשר עלה הרעיון לשדר את שיעורו השבועי של רבינו במוצאי שבת בלוויין לכל רחבי תבל, לאור השתקקות רבה בקרב רבבות אלפי בני ישראל ברחבי הארץ שחפצים היו לראות את פני מלכם ולשמע את השיעור: "למה ניגרע מלזכות להסתופף בצל תורתו של רבינו"? פנה ר' שלום סעדון הי"ו לרבינו וגלל בפניו את הרעיון החדש להפוך את השיעור לשיעור התורה הגדול בתבל. למרבה הפלא רבינו לא התלהב מהרעיון כלל וכלל, שני חששות העיבו על ליבו, ראשית הלא לשם כך יכניסו לבית הכנסת מסך טמא חלילה, ושמא יאמרו הותרה הצפייה במכשיר זה. בנוסף לכך יש לחשוש כי הפצתו של השיעור והנגשתו לכל מאן דבעי, עלולה לחשוף את השיעור בפני כאלו שאינם ראויים להשתתף בו, כמו אנשי תקשורת שיוציאו דברים מהקשרם במטרה להכפיש את לומדי התורה, כפי שאכן אירע אחר כך לא פעם, בבחינת חכם עדיף מנביא.

סיפר ר' שלום סעדון: "בסייעתא דשמיא מצאנו פיתרון לבעיה הראשונה, לא יהיה צורך לרכוש מכשיר בלתי ראוי, אלא מקרן פשוט שבאמצעותו הלוויין יקלוט אך ורק את שיעורו של רבינו. אך הבעיה השנייה נותרה בעינה, ומתחילה רבינו התנגד לרעיון. ברם זכורה לטוב רעיייתו של רבינו, הרבנית ע"ה, שעודדה ותמכה לאורך כל הדרך, היא זו שדיברה על ליבו של רבינו הגדול על הרווח העצום שייזקף לזכותו, בהזכירה את הפסוק: "ישרים דרכי ה', צדיקים ילכו בס' ופושעים יכשלו בס'" ולאחר מחשבה מעמיקה נתן רבינו את הסכמתו, ומאז נהפך שיעורו של רבינו לשיעור הגדול בתבל, ששודר לכל היהודים בארץ ובתפוצות, שאף הם השתוקקו לתורתו של רבינו".

לפני כעשרים שנה כאשר התקיימו בחירות למשרת "רב עיר" באחת הערים בארץ, לפני שהורה רבינו לגוף הבוחר במי לבחור, ביקש להיפגש עם שני המועמדים, כל אחד לבדו, ורק אחר כך יחליט במי לתמוך. והנה לאחר שרבינו דיבר עם שניהם בדברי תורה, נוכח לדעת שדווקא המועמד שהיה רחוק מהשקפת עולמם של אנשי תנועתו הוא תלמיד חכם גדול יותר, והורה להם להצביע דווקא בעדו. וכשטענו בפני רבינו שהרי אותו רב אינו אוהד את תנועתו, והדבר יגרום להם בעיות פוליטיות, אמר להם רבינו בזו הלשון: "כל ימי הייתי נלחם בתנועות דתיות למיניהן שממנים רבנים לפי שיוכם לזרם הפוליטי, למרות שאינם ראויים לתפקיד זה, ועתה אתם מבקשים ממני שאעשה כמעשהם וגם אני אמנה רב שאינו ראוי כל כך, אלא רק מפני שהוא מקורב אלינו, למרות שיש רב אחר שראוי יותר! חס ושלום! לא אעשה זאת לעולם ועד"!!

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתיים של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כדי ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיאלי".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרובי זיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 052-890-80-65.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

וזאת לעדות!!

מעיד אני בזאת שהאנשים שפטיהם רשומים על בקבוקי השמן, אמרו מפורשות שלאחר שהשתמשו ב"שמן מרפא" המופץ על ידינו, נרפאו הם לחלוטין ממחלות קשות וחולאים גדולים פנימיים וחיצוניים, וכל הכאבים שסבלו הם מהם מכל סיבה שהיא נעלמו כלא היו, ושמתח חייהם חזרה אליהם כמקדם!!

ברכת רפואה שלימה ומיידית הרב משה יזדי מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר!!
רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:
הרב משה בבאי - 052-50-54-567.
בלוס אנג'לס: יפעת - 1-323-449-8184 (\$180 כולל משלוח).

מצוה לפרסם זאת לתועלת ורפואת החולים!

"יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם"

ברכת השנה

כל העלונים בשנה זו יהיו גם להצלחתם המלאה של הרב משה בבאי הי"ו, ר' אריה חירי הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו, ליאון וקלרה מזרחי הי"ו, דוד אטיאס הי"ו, דורון שרפיאן הי"ו, אמיל אליהו הי"ו, חגי כהן הי"ו, לימור בת מיל תחי', לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם הי"ו יהי רצון שאבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ויזכו ויתברכו בכל הברכות האמורות בתורה אמן ואמן.

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "חזון עובדיה..."

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 15:59 [16:19]	ירושלים: 8:21	ירושלים: 11:59	ירושלים: 17:14	ירושלים: 17:51
תל אביב: 16:15	תל אביב: 8:23	תל אביב: 12:01	תל אביב: 17:15	תל אביב: 17:48
חיפה: 16:06	חיפה: 8:23	חיפה: 12:00	חיפה: 17:13	חיפה: 17:48
אילת: 16:10	אילת: 8:19	אילת: 12:00	אילת: 17:19	אילת: 17:52
באר שבע: 16:18	באר שבע: 8:22	באר שבע: 12:01	באר שבע: 17:16	באר שבע: 17:52

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקדוש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

בימים בהם עבד מור אבינו זלה"ה לפרנסתו כחנווני, היו לקוחותיו מרוצים מאוד מיושרו ואף העריצו את פיקחותו. כיון שכך, היו מרבים להתייעץ עימו על בעיותיהם האישיות ומור אבינו זלה"ה יושב ומייעץ ומעודד כדי ה' הטובה עליו. הרבה מאוד פעמים זכה מור אבינו זלה"ה להשכין שלום בית בביתם של הקליינטים שפקדו את חנותו.

במידת האמת שבערה בו היה מוכיח לפעמים קשות את הצד האשם במריבה ואף היה מגביה את קולו ותמיד היו דברים נשמעים כיון שידעו כולם שדבריו יוצאים מלב אוהב.

בבניין הצמוד למכולת התגוררו זוג שהבעל לא נזהר בכבוד אשתו ולפעמים היה גוער בה בצעקות רמות עד שקולו היה נשמע גם בחנות המכולת של מור אבינו זלה"ה.

מור אבינו זלה"ה שהכיר אישית את הזוג ואף היה מיוודד איתם, כאב לו מאוד על היחס המשפיל של אותו אחד כלפי אשתו, אך כיון שלא התבקש לעזור להם נמנע הוא מלהעיר לבעל שצעקותיו נשמעות בחנות המכולת שלו.

לאחר כמה שנים הבחין מור אבינו זלה"ה באחד הימים בפניו הנפולות של הבעל והיותו שרוי בחוסר מצב רוח.

"מה קרה? מדוע אין לך מצב רוח"? שאל מור אבינו זלה"ה. "נמאס לי מהחיים". ענה אותו אדם והוסיף: "זה כבר חודשים ארוכים שבני מתחצף אלי קשות ועתה לאחרונה החל אף להכות אותי ואיני יודע מה לעשות".

מור אבינו זלה"ה נדהם מדבריו. והלה המשיך ואמר: "בני המשפחה כועסים מאוד על כך שבני מכה אותי ולכן ביקשני שאתלונן עליו במשטרה, אך חוששני לפתוח לו תיק פלילי כיון שברור הדבר שזה יהא לו ככתם בחייו ולא יצליח להתקבל בוודאי שלא להתקדם בשום עבודה".

מור אבינו זלה"ה ענהו ואמר: "יש לי הצעה שבטוחני שתשנה לטובה את התנהגותו המבישה של בך".

"אשמח לשמוע את הצעתך" ענה הלה.

"תבטיח לי שלא תכעס ולא תיעלב מדבריי" ביקשו מור אבינו זלה"ה. "מבטיח" ענה הלה.

"דע לך!!" אמר לו מור אבינו זלה"ה והוסיף: "במשך שנים שמעתי כאן במכולת את הצעקות שהיית צועק בבית על אשתך. מעולם לא דיברתי איתך על כך, אך עתה אגיד לך, הקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו 'מידה כנגד מידה' ועתה מעניש אותך הקדוש ברוך הוא על התנהגותך כלפי אשתך. אם לעצתי תשמע מיד בהגיעך לבית תבקש את סליחתה של רעייתך היקרה על העבר ותיזהר מעתה בכבודה מאוד, בטוחני שבנדך ישתנה לטובה". "כך אעשה" אמר הלה.

ואכן, לא ארכו הימים ואותו אדם בישר למור אבינו זלה"ה שבנו חזר בו מדרכו הרעה ואף נזהר מאוד לכבודו.

תנצב"ה זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

'טיב יומי' שחבל לבספס!!
שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:
052-8-90-80-65
ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מחכים ומהנהג
מפי הרב משה יזדי שליט"א

אחים יקרים ואהובים!!
זיכרו! איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!!
והנזהר בכך תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב.
צנעים אמיתיים